

VOM APLICA ÎN VIAȚĂ PRINCIPIILE ETICII ȘI ECHITĂȚII COMUNISTE!

Telegrame adresate C.C. al P.C.R.,
tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Pag. 2

ÎN PAGINILE 3-4:

PRELUDIU

Supliment literar-artistic al „Școlii tineretului” pentru elevi

● Munca și creația literară ● Să ne bucurăm privindu-ne chipurile în oglinda izbinzilor statornice ● Bacoviană ● Prima verba

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II Nr. 6999 | 6 PAGINI — 30 BANI | MIERCURI 17 NOIEMBRIE 1971

FIECARE ACTIVIST U.T.C. — PROPAGANDIST ÎNTR-O ORGANIZAȚIE

Măsurile adoptate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. la propunerea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, în vederea educării comuniste, marxist-leniniste a tuturor oamenilor muncii, ideile nerose ale tovarășului general al partidului le-a rostit la Consfătuirea de lucru a activului de partid din domeniul muncii politico-ideologice și cultural-educative, ea și la plerarea din 3-5 noiembrie.

oferă organizației noastre un vast câmp de acțiune. Analiza exigențelor a activității educative desfășurate și în prezentul nostru, de la marea deschisă și democratică a lipsurilor constatate până acum, de la nivelul organizației și până la acela al comitetului județean, ne-a demonstrat ce resurse inepuizabile de energie putem valorifica în efortul inalturător de înălțare a înca existente în munca de

educație comunistă a tineretului. Majoritatea covârșitoare a tinerilor din județul nostru au dovedit că au fond moral sănătos. Concepțiile lor despre muncă și viață afirmă trâmbia normelor și principiilor societății socialiste întemeiate pe hărnicie, pe cinste și echitate, pe recunoașterea valorii dobândită prin efort propriu. Ei condamnă fără săvârșire manifestările de trândăvie și furt, de egoism și individualism, de chiu și avarie, de indiferență față de păstrarea și creșterea bunurilor proprietății obștești.

Ceea ce ni se cere astăzi, însă, organizației noastre și fiecărui activist al acesteia în parte, este mai mult. Datoria noastră este de a face astfel încât alinierea comunistă, angajată, a masei de tineri să se manifeste activ, cu tot mai multă întransigență, ca opinie colectivă să intervină cu tot mai multă eficiență ori de câte ori ies la iveală năravurile

Tinutul electrician Delea Alexandru din secția de transformatori de măsură a Fabricii de aparatură de înaltă tensiune — Electroputere Craiova

Foto: GH. CUCU

UN FACTOR DE EDUCAȚIE:

Corectitudinea deciziilor în școală

Prof. I. GH. BORCA

Când expunerea secretarului general al partidului — tovarășului Nicolae Ceaușescu — la recenta plenară, extragă pentru tine, om care lucrezi într-un domeniu ori altul de activitate, ideea datoriei responsabile de a veghea tu însuși și de a-i ajuta și pe alții să contribuie ca legile echității și dreptății promovate de societatea noastră socialistă să constituie legile vieții de fiecare zi. Dar mi se pare la fel de important să faci astfel ca aceste legi și principii să fie însușite conștient și de cei care le minuiesc.

Mă gândesc, bunăoară, la școală. Și aici se lucrează cu o legislație, cu măsuri și decizii și scoțese că este mai important ca oriunde altundeva, ca această legislație să fie utilizată în spiritul celei mai exacte corectitudini. Spun aceasta, întrucât ea guvernează și se aplică într-un colectiv educațional format din copii, adolescenți și tineri, care nu trebuie să surprindă în viața dascălilor ori nici o fisură pe linia minuiirii deciziilor. Exemplele pe care le folosesc vreau să mijlocească desprinderea unor concluzii, în sensul că trebuie să ne preocupăm să învățăm pe cel de la catedră — cu deosebire pe cei foarte tineri și pe tinerii colegi de profesie — să se descurce bine și exact în muierea drepturilor și îndatoririlor în școală.

In cele ce urmează aș vrea să mă refer la unele categorii de decizii greșite în practica școlară, la cauzele care le determină și la urmările lor, nemșind nicidecum că această constituie nota generală în școală.

(Continuare în pag. a II-a)

BIRLAD. În centrul orașului

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT, NICOLAE CEAUȘESCU, A PRIMIT PE ALTEȚA SA REGALĂ, PRINȚUL BERNHARD VON LIPPE-BIESTERFELD, AL OLANDEI

Marti dimineața, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a primit la Palatul Consiliului de Stat, pe Alteța Sa Regală, prințul Bernhard von Lippe-Biesterfeld, al Olandei, care se află într-o vizită prietenească în țara noastră.

Între președintele Consiliului de Stat Nicolae Ceaușescu, și prințul Bernhard von Lippe-Biesterfeld, al Olandei, a avut loc o convorbire, în cadrul căreia au fost discutate probleme privind dezvoltarea colaborării și cooperării între România și Olanda. Au fost abordate, de asemenea, aspecte ale situației internaționale.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

DEJUN ÎN ONOAREA OASPETELUI

După întrevedere, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, a oferit un dejun în onoarea prințului Bernhard von Lippe-Biesterfeld, al Olandei.

Au participat președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, Dumitru Popescu, precum și Florea Dumitrescu, ministrul finanțelor, George Macovecu, prim adjuncț al ministrului afacerilor externe,

George Elian, ambasadorul României în Olanda. Au luat parte și Pieter Veecken, Putman-Cramer, ambasadorul Olandei la București, și persoanele care însoțesc pe prințul Olandei în vizita în țara noastră.

DINEU ÎN ONOAREA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, NICOLAE CEAUȘESCU, OFERIT DE AMBASADORUL OLANDEI

În onoarea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, ambasadorul Olandei la București, Pieter Veecken Putman-Cramer și soția sa, au oferit marți seara un dîneu, la cererea Alteței Sale regale, prințul Bernhard von Lippe-Biesterfeld, al Olandei, care face o vizită prietenească în țara noastră.

Au luat parte președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdet, Dumitru Popescu, precum și Florea Dumitrescu, ministrul finanțelor, George Macovecu, prim adjuncț al ministrului afacerilor externe,

George Elian, ambasadorul României în Olanda. Au participat persoanele care însoțesc pe prințul Olandei în vizita în țara noastră.

Plecarea primului ministru al Republicii Singapore

Primul ministru al Republicii Singapore, Lee Kuan Yew, îmbrăună cu soția, care a făcut o vizită oficială în țara noastră, la invitația președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și a soției sale, a părăsit marți după-amiază Bucureștiul.

Premierul singaporez a fost însoțit în vizita sa de E. W. Barker, ministrul justiției și al dezvoltării industriale, A. Sankaran, secretar particular al primului ministru, de alte persoane oficiale.

Prințul Olandei, care face o vizită prietenească în țara noastră, a fost însoțit de președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer. Erau prezenți Teodor Vasiliu, ministrul justiției, George Macovecu, prim adjuncț al ministrului afacerilor externe, membri ai conducerii unor ministere și instituții centrale, generali, alte persoane oficiale.

Pe aeroport erau arborate drapelurile de stat ale celor două țări. Primul ministru, Lee Kuan Yew, și președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, au trecut în revistă garda militară de onoare, alinați pe aeroport.

Oaspeții și-au luat rămas bun de la persoanele oficiale române prezente pe aeroport. Au fost oferite flori.

La despărțire, cei doi șefi de guvern s-au salutat cordial.

In pag. a VI-a:
**COMUNICAT
COMUN
cu privire la vizita în
Republica Socialistă
România a primului
ministru al Republicii
Singapore,
Lee Kuan Yew**

Finețele sînt întinse dar finul lipsește. De ce?

Reporterul nostru a pus a curi întrebare unor factori de răspundere din județul Vilcea. CITIȚI RĂSPUNSURILE PRIMITE, ÎN PAGINA A 5-a.

În municipiul Hunedoara

În municipiul Hunedoara există o impunătoare casă de cultură. două mari cluburi, 10 școli generale, trei licee, două grupuri școlare, diverse întreprinderi și instituții care ar putea constitui din punctul de vedere al activității culturale-educative tot atîtea puncte destinate organizării activităților distractive. S-ar părea că pentru tinutul hunedorean care la sfîrșitul săptămîinii dărește, de pildă, să danseze, dilema constă în optarea pentru una din multiplele oferte, dar lucrurile nu stau așa: înainte de toate el se întreabă dacă se va organiza, totuși, o seară de dans undeva în oraș, apoi dacă el, muncitor, funcționar sau elev, va avea acces la ea. Îndoiela nu e întîmplătoare, pentru că de multe ori

Îngrădiri arbitrare în folosirea cluburilor și casei de cultură

a colindat orașul fără să i se deschidă măcar vreo ușă. De câte ori la casa de cultură se organizează vreo reuniune, afluența e altă de mare încăl cel puțin jumătate din numărul solicitanților rămîn pe dinafară. Scena se repetă aproape în fiecare sîmbătă seară (duminică știu măcar că nu se dansează în nici o parte a orașului!) creînd mai multe nemulțumiri și regrete decît satisfacții. De ce se întîmplă astfel? Iată întrebarea căreia am încercat să-i găsim răspuns efectuînd de curînd, într-o sîmbătă seară, un raid prin sălile de dans ale Hunedoarei. Primul lucru care ne-a frapat a fost numărul reuniunilor — doar patru — foarte

redus în comparație cu posibilitățile existente. La nici una din acestea, însă, n-au avut acces tinerii din întregul oraș. Mulți tineri, muncitori, funcționari, elevi, au plîns că de la înființarea Institutului de subinginerii nu mai pot dansa la casa de cultură, deși reuniuni se organizează desul de frecvent. Împreună cu e-

lele de la Școala tehnică sanitară, studenții au monopolizat, pur și simplu, acest așezămînt de cultură: într-o sîmbătă organizăcuză ei, în cealaltă fetele, și situația se repetă la nesfîrșit fără ca în cercul lor strîmst să mai poată pătrunde cineva.

Tovarășul Remus Iacob, secretar cu probleme de propagandă la Comitetul municipal al U.T.C., ne spunea că odînoară, la reuniunile casei de cultură intra cine vroia. Serile de dans erau din această cauză cîtice de comportarea unor tineri cu finuță și atitudine necorespunzătoare, erau, în ultimă instanță, ratate.

AL. BĂLGĂRDEAN
(Continuare în pag. a V-a)

BACOVIANĂ

„Săgetătorul”, cenaclul reprezentativ al liceenilor din București și-a făcut o frumoasă tradiție din sărbătorirea scriitorilor noștri clasici.

Astfel, cu prilejul aniversării a 90 de ani de la nașterea lui G. Bacovia, „săgetătorii” și foștii „săgetători”, care au avut deseori prilejul să aibă în mijlocul lor pe soția și fiul marelui poet, au or-

ganizat un festival artistic unde, după evocarea vieții și activității poetului s-au citit poeme bacoviene și poezii închinate originalului rapsod al firgului moldovenesc. Am reținut pentru cititorii „Preludiului” câteva din creațiile omagiale prezentate cu acest prilej.

RODICA C.

CÎNTÎND PE BACOVIA

La început nu i-am simțit lumina,
O ploaie rece îmi udase duhul
Și parcă-mi segmenta retina
Un corb tăind diametral văzduhul.

Un sunet lung da goarnă sfirteca
Provincialul vid de plictiseală
Și numai plumb în mine picura
Saturniana grotă sepulcrală.

Dar cînd i-am legănat poemu-n mine
Ca pe un prunc amar, de lacrimi ud.
Din el îșineau lumini atît de line
Cu violet de-amar și verde crud.

Încît prin străvezimea unor stație
Pe mușegaiul toamnelor de ieri
Urcau spre lume muguri de speranțe
Vișind un cîntec de „alte primăveri”.

ANTIGONA SURCE

LUI BACOVIA

Un om
culegea crispări
chemînd viitorul...
Amurgul
își respira încet
funebru omagiu
printre zări de plumb.

Și iarna
în parcuri pustii
umbre albe, negre, violete
căutau un cântec
de alte primăveri.
Demult,
în ochii unui om ploua...

DOINA ALEXUȚA

VIZIUNE

A iăcut năierul...
Corbii taie greu
Mari felii din cerul —
Umed minereu.

Singur în odaie
El ascultă mut
Foșnetul de ploaie.
Lacrima din lut.

Și prin violetul
Tîrgului sărac
Murmură profetul
Putredului veac...

VIOLA POPA

BACOVIANĂ

Marșuri funebre
Sub cerul orb,
Adînci tenebre
Și-așripi de corb.

Cu-o pană nouă
Scriu un cîntec...
Și-afară plouă
Și-afară-i vînt.

Putredă urcă
A toamnei aramă
Pașii-i incurcă
Cetatea — Sodomă.

Încet se destramă

În gol de nevroze...
Goarne de-aramă,
Burghezele roze...

Înfige toporul
În vechi putregai.
Enorm muncitorul
Visează nou rai...

Și apoi se strecoară
Prin foșnet de plopi
Și plîng pe vioră
Frunze și stropi...

ALEXANDRU
CERNATONI

Al patrulea caiet liric „Excelsior” editat de Consiliul pentru munca în rîndul elevilor de pe lingă C.C. al U.T.C., înmănușează cele mai expresive creații ale participanților la tabăra de la Curtea de Argeș, a patra tabără centrală cu profil literar, în ordine cronologică.

„Excelsior 70” se evidențiază printr-o grafică de finuță și printr-o ilustrație remarcabilă, păstrată însă sub un regretabil anonimat (ne permitem să semnalăm autoarea ilustrației: Mariana Șovărel).

Un cuvînt cald și comprehensiv al criticului Dumitru Micu conține nu numai sfaturi didactice ci și o încercare de explicare a caracterului „autumnal” al multor creații școlare prin plasarea actului de creație al adolescenților în anotimpul care urmează cazănelor și în care impresiile și emoțiile retrospective încep să se organizeze pe lirice.

Dominantă în această culegere este lirica tonică, luminoasă, în care miracolul descoperirii naturii se topesc în cîntecul proaspăt închinat patriei, afirmarea pleneră a sentimentului de atașament față de partid.

Versuri sensibile, ferite de retorism, pe alocuri remarcabile semnează Adam Dinu și Ruxandra Constantinescu din București, Cornel Geagim și

Iuliana Oltyan din Timișoara, Gabriela Hurezean și Dorina Șuhanea din Oradea, Mihai Ogrinji din Vaslui, Marin Langa din Balș, Anamaria Pop din Turda, Carolina Iliea din Arad.

A patra antologie „Săgetătorul” întocmită și prefațată de prof. Tudor Oprîș — mar-

cursurile naționale pionierești cum ar fi Rodica Simion, Luminița Eremia, Vasile Poenaru, ultimul, semnatarul unei plachete de versuri editată de Consiliul Național al Pionierilor și al unui volum aflat sub tipar în editura „Albatrosul”.

Antologia „Minunea din cuvînt” editată de comitetul ju-

grafic și sub un nou titlu, „Constelații”.

Selecția creațiilor a fost făcută de data aceasta cu toată atenția. Cele mai multe piese admise în culegere rezistă exigențelor cititorilor, oferind o imagine destul de concludentă a poeziei de calitate pe care o scriu elevii clujeni. Antologia, variată ca arie tema-

șul și sîngăcia prezentării grafice.

„Caiet liric” grupează creațiile elevilor din școlile generale de 10 ani și liceele de specialitate din București, cu prilejul primelor promoții (1971).

Inițiativa Comitetului municipal U.T.C. și Inspectoratului școlar București de a edita acest caiet ni se pare cu atît mai laudabilă și valoroasă cu cît ea ne demonstrează că tinerii care sînt pe pragul îmbrățișării unei meserii productive nutresc preocupări literare și că din rîndul lor pot răsări talente promițătoare.

O prefață caldă și încurajatoare semnată de Demostene Botz salută evenimentul.

Culegerea ne propune un univers tematic destul de variat și ne prilejuiește descoperirea unor autentice unde poetice în câteva creații semnate de Vasile Fulga (Liceul industrial de construcții), Mariana Spirescu (Liceul industrial de chimie), Nicolae Tănase (Liceul economic nr. 3), Florica Mihai (Liceul M.I.U.), Doina Mainerici (Șc. generală nr. 154). Intrarea în tradiție a acestui gen de caiet liric ni se pare un act firesc și necesar.

S. D.

PRIMA VERBA

cînd cel de al patrulea an de existență al cenaclului elevilor din Capitala țării, este închinată celui de-al IX-lea Congres al U.T.C. și aniversării semicentenarului partidului. Ea cuprinde alături de poezii omagiale — unele din ele premiate la concursul inițiat de Comitetul municipal U.T.C. și Inspectoratul școlar București — și cele mai izbutite poezii prezentate în ședințele săptămînale ale cenaclului, creații dovedind nu numai prezența unor universuri lirice bine conturate, dar și o frumoasă pregătire și orientare estetică. Alături de nume mai cunoscute (Irina Gorun, Gabriel Stănescu, Valeriu Stoica, Maria Magdalena Popa, Nicolae Peniu, Octavia Cheorghie, Aurora Tocaciu, Radu Șerban) sînt promovate tinere condeie afirmate la con-

deșan și de Inspectoratul școlar al județului Ilfov este prefațată de poetul Ion Crînguleanu și prof. Stelian Păun. Numitorul comun al acestei antologii este o poezie de delicată vibrație emoțională, și de o deosebită acuratețe stilistică, căreia ilustrațiile îi găsesc o corespondență exemplară.

Din masa destul de omogenă valoric a poeziilor, detașăm cîteva pulsații deosebite care se presimt în creațiile lui Viorel Lica și Nicolae Oprîș din Snagov, Marilena Oprea din Brănești, Marin Mihalache din Dragomirești, Gabriela Odorobă din Gurgu, nume pe care le așteptăm cu emoție să explodeze în presă.

A treia antologie de versuri a elevilor din județul Cluj, a-pare sub un nou veșmînt

șic și modalități stilistice, ne dă prilejul reînălțării cu Anamaria Pop, Adela Drughe, Corina Segmar, Gh. Pușna, Liu Neguța Coșiu, Silvea Cosma, precum și al descoperirii unor talente promițătoare: Flaviu Cristian, Nicolae Ichim, Monica Diaconescu și alții. Expresie a vitalității tinerei mișcări literare clujene și a dragostei și atenției cu care sînt înconjurate talentele adolescente, antologia „Constelații” se adaugă acelor manifestări menite să atragă atenția asupra unor promisiuni de viitor.

Păcat că cele 12 ilustrații, ale căror autori sînt elevi ai liceului de arte plastice, rămîn sub semnul anonimatului din cauza unei regretabile omissionsiuni redacționale și se pierd ca și creațiile în cenu-

Preludiu

SUPLIMENT
LITERAR - ARTISTIC
AL „SCINTEII TINERETULUI”
PENTRU ELEVI

nr.
41

Pag. 2 - 3

• SĂ NE
BUCURĂM
PRIVINDU-NE
CHIPURILE
ÎN OGLINDA
IZBÎNZILOR
STATORNICE

MUNCA ȘI CREAȚIA LITERARĂ

Istoria culturii omenești consemnează legătura strânsă pe care a avut-o din totdeauna creația artistică cu viața socială a timpului, cu activitatea productivă a contemporanilor. Încăpind încă din zorile civilizației grecești — și aici no găndim la Hesiod cu ale sale „Munci și zile” — această tendință de integrare a artistului în viața socială, continuă să rămână o caracteristică de bază a marilor creatori.

În literatura română, oglindă a unui popor harnic și talentat, acest lucru își face simțită prezența la fiecare pas. Numai trăind ani de-a rândul în mijlocul țărănilor pe care-i cunoșteau atât de bine, au putut crea Alecsandri, Coșbuc ori Goga partea cea mai durabilă a operei lor. O concepție de viață ivită de veacuri în sinul poporului nostru situează hărnicia ca pe una dintre cele mai de seamă virtuți, demnă de toată lauda. Pentru marii noștri clasici (Creangă, Eminescu, Sadoveanu, Rebreanu) poporul nu e o entitate abstractă, el se cere privit îndeaproape; numai scufundându-se în propriul suflet necazurile și bucuriile sale, le poți transpune în opera artistică cu veridicitate.

Niciodată munca n-a căpătat asemenea dimensiuni epice,

valențe atât de complexe ca în ordinea socialistă, în care ea devine instrumentul de măsură al capacității și valorii, se confundă cu cea mai pură bucurie, cu însăși rațiunea existenței umane.

Nervul motor al acestui grandios proces de înflorire multilaterală este omul nou, creat în acești ani de neîntrerupt eroism cotidian. Or, arta, care are sarcina de a reflecta cât mai fidel realitățile vieții contemporane, trebuie să aibă în centrul ei acest tip de om nou, demiurgul unei întregi societăți. Nenumăratele probleme ce se ivesc în cadrul desfășurării activității de producție, pot constitui punctul de plecare a unor valoroase opere literare. Scriitorul însă trece dincolo de latura tehnică, materială a acestor probleme, ajungând la aspectul omenesc, esențial și — fapt important — nu ușor de zăgrăvit artistic. Tocmai aici intervine talentul artistului adevărat: în știința de a descoperi și analiza problemele umane cele mai caracteristice zilelor noastre. În aceasta constă actualitatea, contemporaneitatea lucrărilor artistice.

Este una din marile calități ale artei aceea de a putea pătrunde pînă în străfundul sufletului omenesc, descoperindu-i toate ascun-

surile și secretele, surprinzind astfel omul în adevărata sa înfățișare spirituală. Se pot, în acest fel, surprinde transformările înecete dar sigure ale personalității omului aflat în contact cu realitatea zilelor noastre. Dacă înnoirea materială a întregii societăți poate fi cu ușurință observată prin nenumăratele obiective ce se construiesc pretutindeni în țară, transformările sufletești, prin însăși natura lor, sînt mai greu vizibile. Importanța lor nu e cu nimic mai scăzută din această cauză. Dimpotrivă. Aici pot interveni cu succes arta și literatura, demonstrându-și cu strălucire necesitatea și utilitatea lor în cadrul vieții spirituale a societății socialiste. Pentru omul nou, constructor al unei societăți noi, problema muncii este de o extremă importanță. Tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia, în recenta cuvîntare ținută la Plenara lărgită a Comitetului Municipal de partid București: „Factorul principal în societate este munca și pînă la urmă, așa cum spunea Engels, chiar și omul este rezultatul muncii. Prezentul omului este rezultatul muncii, viitorul omului va fi rezultatul muncii — desigur munca amplificată cu toate cunoștințele și descoperirile tehnicii”. În acest context, artistul își

poate valorifica resursele creației numai printr-o cunoaștere aprofundată a vieții contemporanilor săi. Printr-un continuu efort de înțelegere a adâncilor prefaceri sociale al căror martor este, prin lărgirea continuă a cunoștințelor sale despre lume și oameni, potențialul său creator va căpăta noi valențe.

În lumina hotărîrilor luate de partid și de stat, tineretul patriei noastre va trece, încă de pe băncile școlii, la o activitate practică de producție dusă în marile uzine, ori pe ogoare, în ateliere, ori în cadrul marilor șantiere naționale ale tineretului. În felul acesta, tinerele speranțe scriitoricești vor putea lua contact nemijlocit cu realitățile vieții ale societății noastre, cu problemele de zi cu zi cu care e confruntat mereu omul în procesul muncii, cu dificultățile și felul în care acestea sînt depășite.

Pentru opera artistică această experiență de viață directă și plină de învătămînto constituie o sursă din cele mai prețioase.

Esențială mi se pare, în ultimă instanță, pentru o operă cu adevărat valoroasă, cantitatea de adevăr pe care aceasta o poate transmite cititorului. Pentru un veritabil artist, dimensiunea umană a creației sale trebuie să stea permanent în centrul atenției; către ea să fie îndreptate eforturile cele mai susținute.

În vederea îndeplinirii acestui deziderat major al operei de artă, poetul se va afla întotdeauna în mijlocul tumultului neîntrerupt al vieții, participînd activ la efortul muncii sporit al societății, pentru progres și bunăstare.

DAN STOICA

Liceul „Mihai Eminescu”
București

Nou cîntec de brigadier

„Hei rup, hei rup!”
Din care timp, din care trup
Răzbat ecouri către cer
De fără margini șantier?
În inima rodită-a jării
Și-acuma cîntă brigadierii
Și-acuma „pușcă”-n soare salva
De la Botorca, de la Salva.
Trezind din galuri de istorii
Mlădița marilor victorii.
Și-acuma, la părănii în păr
Cresc fire albe de-a-adevăr
Din țandăra de minereu
De la Bumbăști, de la Vișeu...
Hei rup, hei rup!”
Din nou ne este tara stup.
Din nou străbat în pumni plăpînzi
Fiorii vechilor izbînzi,
Din nou se arcuiesc spre cer
Cîntările de șantier...
În lanuri, fabrici și pe munți
Întindem pe decenii punți
Legăm la capete de vreme
Aceleași flamuri de poeme.
Și creștem cu o treaptă-n sus
Ce s-a zidit și ce s-a spus.

MIHAELA OPRIS

Liceul „Mihai Eminescu” București

VEI ÎNȚELEGE

Pe prima ușă scrie : trăiește,
pe a doua ușă scrie : învață,
pe a treia ușă scrie : arată,
pe a patra ușă scrie : și
mai ales nu uita...

Le-am deschis pe toate
în ordine,
iar mina stringea zăvorul
cu din ce în ce mai multă
sufoare ;
veni apoi pauza
de argint a amintirilor...

Încearcă-ți forța și fruntea
la fiecare ușă a vieții
și cînd mai ales nu vei uita,
privește oamenii timpului tău
și vei înțelege în neodihna
propriului trup
orizontul de aur
care ți-a chinuit plămăuirea...

CORNELIU VIȘAN,

Liceul „Ienăchiță Văcărescu”,
Tirgojiște

ÎMPOTRIVA NEÎNCREDERII

Nu vei fi noaptea mea.
Urma atenția a visului
Stăruie spre realitate
Ca urma martorului în palme.
Ca urma tractorului în lan
Peste care cresc roade.
Și ca roadele cîmpului
Roadele minții sînt pe rînd
Pîne și piatră cioplită
Și foc și oțel.
Nu vei fi noaptea mea
Există acest viitor : Comunismul
Pentru care pînă și florile
Își învie culorile.
Pentru care pînă și soarele,
Pînă și stelele,
Pînă și apele
Își adună puterile.
Există bucuria vieții
Cînd zece, o sută, o mie
Pun umăr lingă umăr,
Să-nalțe țara — înfinită coloană —
Spre jînta supremă,
Și mai ales, mai mult ca oricînd,
Ca o inimă vie de foc
Există Partidul !

ALEXANDRU GULEI

Liceul „Dragoș Vodă”
— Suceava

PORTILE DE FIER

A venit omul cu fruntea încă umedă de sudoare și a gătit apele cu ștreangul său de beton și fier sleindu-le forțele oarbe pe care le-a trezit și le-a transmis metalului. Însă a oprit puțin pentru sine ca o rezervă minții și brațelor sale.

A înfrăjit ciment, piatră și fier și-a împuternicit Dunărea cu o forță ciudată, ciocofitoare și doritoare de vârtejuri pe care a trimis-o ca pe un singe eroic în inimile subterane de unde porneau arterele în trupul de fecioară al țării.

S-au bătut munții în capete, apele au spumegat, oțelul a scrișnit dar el zîmbitor și victorios le domesticise forțele și prin turbine ni le trimisese nouă să ne lumineze zările...

ÎNTINDEȚI

În aer plutește mireasma oțelului proaspăt, nuanțele buchetului său.

Prin nările mele nesătule pătrunde ca o mătase nebulă parfumul măreț al unei arcade de pod, al șinelor galopate de locomotive, al cargourilor puternice legănate de mări, al neînvinșelor girafe galbene și rașii, al unui infern sfînt de mașini, al unor furnicare cu pereții de sticlă unde mișună preocupaji oamenilor.

Îmi simt și pieptul hrănit căci miroase a oțel bine dospit, a piine coaptă la căldura respirației.

Întindeți-ți buzele și sărută mireasma drumului fantastic fără de întoarcere...

COLOANE

Printre privirile noastre străpungînd norii înțelegeam coloanele fără număr învingînd ca niște mărturisiri neașteptate soarele nutritiv.

Noi, oamenii, ne-am adunat într-o verticală apoi am înălțat coloana timpului, a hranei, a ogoarelor, a caselor, a cărților, a științei, a muzicii, a industriei,

a istoriei, a cosmosului, a metalelor și apoi coloana sonoră a inimilor.

Printre privirile noastre străpungînd norii înțelegeam ochii unei singure coloane alunecînd ascendenți în ritmul infinit al pașilor noștri pe ultima treaptă, pe viitoarea ultimă treaptă, spre ziua neînvinșă.

ORIZONTUL DE AUR

Calătorule printre ani, întinde-ți aripile, doritoare de eleri, și implință-le în orizontul vremurilor de aur.

Pipăie materia și visul ca se iubesc născînd continuu pruncul fericit al muncii noastre

În mijloc ești tu sau noi, asta nu are importanță, și ne depășim a drită cu nucleul său sprînjindu-l cu sărutul degetelor ce au mingit fluvul, marea, pămîntul, pădurea, grîul, titelul, seara, soara, fluierul, bulada și pe noi înapoi în neobosită transformare.

Etarvoscentă și sudoare din palmele oamenilor se stredelosc minole de aur ale gîndului pentru o clipă rotundă și veșnică.

ANOTIMP STATORNIC

În grădina cu hatarele de ape a fost nevalde de noi și am adus palmele — biruitoarele durității, am adus frunțile — vîrsătoare de foc și lumină, am adus gurile — răsătoare de vorbe clare.

Apoi am cutreierat munții, dealurile și cîmpia și o cupolă senină sprîjinită pe umerii sondelor și ai brazilor.

Am trecut peste riurile domesticite urmînd limbile de oțel și ciment și ne-am simțit sufletul în toate aceste măreții.

Mai la urmă am adus și ochii să ne bucurăm privindu-ne chipurile în oglinda izbinzilor statornice, iar buzele, devenite flori, au zămislit o primăvară veșnică de surisuri.

CORNELIU VIȘAN,
Liceul „Ienăchiță Văcărescu”
Tîrgoviște

LA DOFTANA

Aici se sfîrșește amintirea (am putea să tăcem din nou). Aici am simțit că piciorul se-ngroapă în humă (am putea să rămînem pe loc).

Aici am simțit glasuri învîlmășite-n torenul tăcerii și nimeni nu mai poate să plîngă...

Ne ridicăm de pe pietre și pietrele cîntă pocnind din degete... N-o să plecăm... Picioarele ne rămîn încleștate în podeava cu sînge; dar aici nu se plînge.

Aici se cîntă, trebuie să se cînte peste ruine și peste morminte. Aici dăinuie aducerea aminte de aceea nu se plînge cînd eoul tăcerii ne amplifică pașii lărgind abisul dintre ere.

Aici vom veni rînduri-rînduri Să ne amintim întîile vise...

EMIL ALBIȘOR
Liceul din Vinju Mare

CRISTAL

Prin cristal de ape ne uităm la pești Cum argintu-și fulgeră în sulji; Prin cristalul pielii deslușim în vene Cum se naște singele din ierburii; Prin cristal de aer ne surîdem nouă Cînd inele ne trosnesc pe coarne;

Prin cristal de lună talmăcim decorul Descoperirii timpului de coajă; Prin cristal de gînduri, viitorul nostru Desenează senzuri în ghioc de fapte...

CONSTANTIN SORISCU
Liceul nr. 2, Slatina

PATRIE, IUBIRE DE-NGÎNAT

Voievozi într-o codru
la apusul de boui
albi,
ca mugurii ploii
asudind pătimaș,
ne-am legat,
zămislind,
cu răbdarea-n ecouri
și peacetea de ieri
la — x
de arcaș.

Răzvrățiți într-un vînt
la o fugă de cer.

cu sitarii privirii săgetați
pe sub gene,
osia carului nostru
ne-a cernut în jungher
impletit nesupus
în ursită
de vreme.
Scăparăm
cătredru
os de pădure
cîtorit între stele,
cu șuvoiul de zmei
furi
de zodie țară

pentru zidul — secure
descîntat către bobu'
pirguit în femei.
Înflorim
pacea noastră
în zidul domnesc
pentru cîntul acestui
pămînt
romănesc.

AURORA TOCACIU
Liceul „F. Neacșu”
— București

PATRIA

M-am plimbat printr-un
labirint de culori.
Am văzut sunetele
Într-un tunet
Secular.
Noaptea m-a plimbat
prin același labirint de
culori.

Și-am privit cu dragoste
Sunetele
din viitor...
Sugestii
Timp: Secunda cu secunda
dovănim făcarea...
Încercare: Căderea vălului
spre pîșcul...
Vară: Sau capt pîșcul...
soare.

STEFANIA STROK
Sc. generală 184 București

PARTIDULUI

Să fie cîntat
Cel ce ne leagă de frunzele
Și ne-nflorăște palmole,
cîntat fie cel ce ne aduce
dragostea-n peartă
cîntat trebuie cel ce ne
naște lumină și pace.

IOANA IORU
Liceul „Mihai Eminescu”
București

ALTER-EGO

Mi-am pus vestiment de țară crudă
Și-am răscuit în jurul frunții răsăritul.
Din piaptul de flori și verdeață
Am scos corcol de păsări
Să-mi murmure țipite la ureche.
Mi-am lăcșit mijlocul cu mîrgale
Și-n lăcșare dintre ele țierbea necunoscutul
Eram foarte frumos îmbrăcat :

Puteam fi o păpușă, o statuie
Sau chiar un tablou
Dar îmi lipsea ceva :
Prin vinele mele curgea seva pămîntului
Și nu singe-omenesc...

EUGENIA STUPARU
Liceul „Mihai Eminescu” — București

NOAPTE DE BĂRĂGAN

Dinspre pămînt,
sesesc copacii
cu noaptea în feșnet...
Ca stelele ei,
doar toamna
cocorii
mai tulbură cerul.
Grav se înalță
botezul lunii în ape de griu
— totul aici adoarme a griu
și greieri reci
se cac
la subsuoara nopții.
Cu piine și cu sare
ne-așteaptă lumina
la capăt de cer
și la capăt de noapte
Copacii desfac instalații
de pe zîmbet
scîlipiri tot mai verzi
și iubiri tot mai coapte
Trudit de frumusețe
așteaptă Bărăganul
în mîinile negre
cu piine și sare...

DINU ADAM
Liceul „Gh. Șincai”
— București

Ilustrațiile acestui număr
al „Preludiului” sînt realiza-
te de ANCA MARITON, Li-
ceul „N. Tonitza” — Bucu-
rești.

DELTA

Trestie albă cernită prin
soare
îți scurge tăcută seva prin
mine
— cîntec șoptit la oră
tîrzie —
Deasupra, spîni de stele
în jerbe albastre plutesc
mingiile virtuți de rață
căzută,
ucisă de ora din urmă
pe puntea veche, putredă
a apei stătute.

Delta — cîntec șoptit la oră
tîrzie —
trezește-ne visul
și soarbe-ne somnul din
urmă
în sunetul tău strălucitor
în nisipul fierbinte.
scinteie aprinsă la-nceputul
începutului.

MINCU CONSTANTIN
Liceul economic nr. 1

